

ת"פ 12230/01/20 - מדינת ישראל נגד בדר טקאטקה - ת"ז, עלי קבהא

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 12230-01-20 מדינת ישראל נ' טקאטקה

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות ראשון לציון

נגד

הנאשמים: 1. בדר טקאטקה - ת"ז

2. עלי קבהא - ת"ז (לא בעניינו)

בשם המאשימה: עו"ד עידן סטולוב

בשם הנאשם: עו"ד עו"ד עבד אבו עאמר

גזר דין - נאשם מס' 1

ביום 21.6.20 הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירות כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(א) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל); קשירת קשר לפשע, לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); גניבת רכב בצוותא, לפי סעיפים 413 ו-29(א) לחוק העונשין; נהיגה פוזת של רכב, לפי סעיף 338(א) לחוק העונשין; ונהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961.

כתב אישום מתוקן

1. הנאשמים בצוותא עם שניים אחרים קשרו קשר לגנוב כלי רכב בישראל ולהעבירו לשטחי הרשות הפלשתינית (להלן: הקשר). בערבו של יום 28.12.19 וכחלק מהקשר קיבל הנאשם מפתחות לרכב אותו תכננו לגנוב, מסוג סובארו ל"ז 1690639 (להלן: הרכב), וכן קוד שבאמצעותו יוכל להתניע. עוד סוכם, כי כשתגיע "שעת השין", יגיעו אחרים לאסוף את הנאשם ולהביאו אל הרכב, וכי על הנאשם לנהוג בו החוצה מישראל, דרך מחסום קלקיליה (להלן: המחסום). סוכם כי בתמורה למעשיו, יקבל הנאשם סך של 1,000 ₪.

עמוד 1

בליל 29.12.19 נאסף הנאשם על ידי אחד השותפים לקשר בשם אימן, אשר הסיעו אל המקום בו חנה הרכב. הנאשם נכנס אל הרכב והשניים החלו בנסיעה במכוניות נפרדות לכיוון המחסום. בהגיעם אל המחסום המתין הנאשם ברכב בצד הדרך, בעוד אימן התקדם, הבחין כי המחסום סגור, ולאחר שעדכן בכך את הנאשם, עזב את המקום.

בהמשך, הבחין הנאשם ברכב סויר של חברת "איתוראן" (להלן: איתוראן) והחל בנסיעה מהירה כאשר איתוראן בעקבותיו. שוטרים שסיירו באזור (להלן: השוטר חורי, השוטר סלאם, ובצוותא: השוטרים) הבחינו בנסיעתו המהירה של הנאשם והציבו את ניידת המשטרה כך שזו חסמה את נתיב נסיעתו (להלן: הניידת). הנאשם סטה מהנתיב לכיוון מעקה הבטיחות, משם לצדו הנגדי של הכביש, והתנגש בעוצמה בניידת המשטרה בה ישבו השוטרים. לטענת הנאשם, התאונה התרחשה מאחר שלא הצליח לעצור את הרכב (כך כחלק מכתב האישום המתוקן - ג"א).

מיד לאחר ההתנגשות יצא השוטר חורי מהניידת והחל בריצה לעבר הרכב שהמשיך בנסיעה איטית, תוך קריאות לנאשם לעצור, אך האחרון המשיך לאחוז בהגה בזמן שהרכב סטה לכיוון הנתיב הנגדי, ובכך סיכן את השוטר חורי ונהגים נוספים שעברו במקום. בתגובה שלף השוטר חורי את אקדחו וירה ירייה באוויר, בעקבותיה הרים הנאשם את ידיו, באופן שאיפשר לשוטר חורי להגיע אל הרכב, לפתוח את הדלת ולהורות לנאשם לעצור. הנאשם השיב כי אינו מצליח לעצור את הרכב, והשוטר חורי נאלץ לסובב בעצמו את ההגה עד שהרכב נבלם במעקה הבטיחות ונעצר. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נזקק השוטר סלאם לטיפול רפואי והרכב ניזוק כדי אובדן מוחלט.

תמצית טיעוני הצדדים

2. ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשיו של הנאשם, ובהם זכות המדינה לבחור את הבאים בשעריה, זכותו של אדם לקניינו, בטיחות המשתמשים בדרך ובטחון המדינה. טען כי העובדות המתוארות בכתב האישום משקפות תכנית עבריינית של ממש, בה מילא הנאשם תפקיד מרכזי. הוא הדגיש את חומרת מעשיו של הנאשם אשר מלכתחילה נכנס לישראל שלא כחוק במטרה לבצע עבירת רכוש, ועל כך נוספת נהיגה מסכנת חיים, מבלי שהוציא רישיון ותוך התעלמות ממחסום משטרה, שבסופה ההתנגשות בניידת המשטרה. ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם ענישה בין 18-36 חודשי מאסר (הוגשה פסיקה). אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביקש להתחשב בכך שמדובר בנאשם צעיר נעדר הרשעות קודמות, ועתר לגזור את עונשו בשליש התחתון של המתחם, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם טען כי המאשימה התעלמה בטיעוניה מקיומה של היררכיה בין המעורבים, שהנאשם מצוי בתחתיתה, "יש את הקוף שמפילים עליו את הכל", כלשונו. לדבריו, מכתב האישום עולה כי הנאשם נוצל על ידי המעורבים האחרים. אשר לנסיבות התאונה בין הרכב והניידת, הפנה לכך שזו ארעה בשעת לילה מאוחרת, על כביש חשוך, טען כי הנאשם הבחין לפתע במחסום המשטרה וניסה ככל האפשר להימנע מהתנגשות בניידת. אין המדובר בנהג מיומן, אלא במי שאיבד שליטה על הרכב, ומשכך יהיה זה מוגזם להטיל עליו את האחריות להתרחשות לתאונה. ב"כ הנאשם עתר לקבוע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין מספר חודשי מאסר בפועל (הגיש פסיקה). אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, להיעדר הרשעות קודמות, טען כי הנאשם מגיע מרקע של מצוקה, ולראיה, הסכים לבצע את המעשים המיוחסים לו בתמורה לסכום

פעוט בסך 1,000 ₪ בלבד. הואיל ומדובר בשוהה בלתי חוקי שאינו יכול לרצות עונשו בעבודות שירות, ביקש שעונשו לא יעלה על 6 חודשי מאסר.

הנאשם טען שנוצל על ידי אחרים, הביע צער והבטיח לא לחזור על מעשיו.

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

3. מתחם העונש ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. בתי המשפט מצווים להילחם מלחמת חורמה בתופעת גניבת כלי רכב שהוכרה כמכת מדינה המסבה נזק של ממש לפרט ולחברה. ראו (מבין רבים) ע"פ 11194/05 עטיה אבו סבית נ' מדינת ישראל (15.5.06):

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

לבחינת הענישה הנהוגת ראו פסקי הדין הבאים:

רע"פ 1123/18 אשרף דבארי נ' מדינת ישראל (14.3.18): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 13 חודשי מאסר בפועל שנגזר על המבקש בגין ניסיון לגניבת רכב ואיומים בסכין, זאת לאחר שנקבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר. בית המשפט העליון אימץ את קביעת הערכאות דלמטה, קבע כי אלו לא סטו ממדיניות הענישה הנהוגה וכי יש לסווג את העבירות בחומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהן לשלום הציבור, והן מכיוון שמדובר ב"מכת מדינה".

רע"פ 2054/18 היתם רבאיעה נ' מדינת ישראל (12.03.2018). המבקש הורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות גניבת רכב, הפרעה לשוטט בשעת מילוי תפקידו, נהיגה פוחזת ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. המערער חבר לאחרים במטרה לגנוב קטנועים, חלקו היה מרכזי, שכן הוא שנהג בקטנוע הגנוב בנסיעה פראית ומסוכנת, בעודו מרכיב אחר מאחוריו (המעורבים האחרים היו קטינים). נקבע מתחם ענישה בין 10-25 חודשי מאסר. חרף קיומו של תסקיר מבחן חיובי שהמליץ להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות, נגזר עונשו של המבקש ל-10 חודשי מאסר. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם בקשת הרשות לערער.

רע"פ 1108/15 מחמוד שעאבנה נ' מדינת ישראל (24.2.15): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 14 חודשי מאסר שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב באישום אחד והחזקת כלי פריצה באישום שני, זאת תוך שנלקח בחשבון חלקו הנמוך יחסית של המבקש באירוע הגניבה.

ע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014): המערער הורשע בגניבת רכב, נהיגה פזיזה ורשלנית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. מדובר במי שפרץ לרכב צבאי, החל בנסיעה ולא שעה להוראות השוטרים, אשר הציבו ניידות משטרה על הכביש במטרה לעצרו. המערער התנגש בניידת המשטרה, חסם נתיב נסיעה וגרם לניידת נוספת להתנגש במכוניות שחנו בצד הדרך, אז החל להימלט רגלית ונתפס בידי השוטרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחמי ענישה נפרדים: לגניבת הרכב בין 15-30 חודשי מאסר ואילו לחלקו השני של האירוע בין 8-20 חודשי מאסר. עונשו של המבקש נגזר ל-30 חודשי מאסר. הערעור נדחה בכפוף לקביעה לפיה מדובר באירוע אחד שהצדיק קביעת מתחם יחיד.

ע"פ 7163/13 אחמד כסוואני נ' מדינת ישראל (3.8.14) בצוותא עם ע"פ 2333/13 באסל סאלם נ' מדינת ישראל (3.8.14): כסוואני הורשע כמבצע בכיר בעבירות גניבת רכב בצוותא (2 אירועים) וסיוע לגניבת רכב (3 אירועים) ונדון ל-4 שנות מאסר לאחר שבית המשפט קבע בעניינו מתחם ענישה בין 12-30 חודשי מאסר בגין כל אחד מהאירועים. סאלם הורשע בגניבת רכב (2 אירועים) וסיוע לגניבת רכב (2 אירועים) ונדון אף הוא ל-4 שנות מאסר, לאחר שבית המשפט קבע בעניינו מתחם ענישה בין 8-24 חודשי מאסר, מאחר שחלקו פחות מזה של כסוואני. בית המשפט העליון אימץ את המתחמים שנקבעו.

רע"פ 1345/14 עמאד אבו הדואן נ' מדינת ישראל (23.2.14): נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 9 חודשי מאסר שנגזר על המבקש בגין גניבת רכב בצוותא עם אחר והחזקת מכשירי פריצה. נקבע כי מדובר בענישה מקילה, וכי גניבת רכב מתוככמת מסוג זה, שבוצעה בצוותא לאחר תכנון מוקדם והצטיידות בכלים, מצדיקה עונש כבד יותר.

רע"פ 10899/08 יוסף אבו עישה ואח' נ' מדינת ישראל (29.12.08): בבית משפט השלום נגזר עונשם של הנאשם 2 ל-12 חודשי מאסר (גניבת רכב וכניסה לישראל של כדון) ושל הנאשם 1 ל-16 חודשי מאסר (הורשע בנוסף בעבירות זיוף מסמך, שימוש במסמך מזויף וכניסה נוספת לישראל שלא כחוק). בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו של המשיב 2 על 24 חודשי מאסר ושל המשיב 1 על 32 חודשי מאסר. בקשת רשות הערעור נדחתה, תוך שבית המשפט העליון עמד על הצורך בענישה מרתיעה בעבירות גניבת רכב.

ע"פ (מחוזי חיפה) 36024-05-20 עומר דקה נ' מדינת ישראל (18.06.2020): המערער הורשע בכניסה לישראל שלא כדין, גניבת רכב בצוותא עם אחרים, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, בקלות ראש וברשלנות (במהלך מרדף, ירד לשול הכביש, לא נענה לקריאות השוטרים, ביצע עקיפה וגרם לתאונת דרכים, סירב לבלום את הרכב עד שלבסוף נשלף ממנו על ידי השוטרים). כן הורשע בהפרעה לשוטר במהלך מילוי תפקידו, ומנגד זוכה מעבירות התפרצות למקום מגורים וגניבה ממנו. בית משפט השלום גזר את דינו ל-14 חודשי מאסר. הערעור נדחה.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 60489-11-19 מוחמד אבו עראם נ' מדינת ישראל (17.2.20, לא פורסם): המערער הורשע בגניבת רכב בצוותא, ניסיון גניבת רכב, קשירת קשר לפשע, כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, זיוף סימני זיהוי של רכב והחזקת כלי פריצה לרכב. המערער ואחר גנבו בצוותא שלוש מכוניות (בשלושה מועדים נפרדים), ובמועד נוסף ניסו ללא הצלחה לגנוב שתי מכוניות. באחד האירועים זייף המערער את לוחיות הרכב "המבצעי". נקבע מתחם עונש בין 12-24 חודשי מאסר לכל אחד מהמועדים, ומתחם עונש כולל בין 36-72 חודשי מאסר. המערער שלחובתו עבר פלילי מכביד נדון למאסר בפועל למשך 48 חודשים, והופעלו במצטבר שני מאסרים מותנים (למשך 8 חודשים ולמשך חודשיים), סה"כ 58 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

4. במעשיו פגע הנאשם פגיעה חמורה בערכים המוגנים: הגנה על רכוש הפרט, נזק כלכלי ישיר שנגרם לבעל הרכב ושיבוש שגרת חייו, נזק כלכלי עקיף שנגרם לכלל הציבור כתוצאה מהעלאת הפרמיות על ביטוח רכב, פגיעה בזכות המדינה להגביל את הבאים בשעריה (שב"ח), סיכון לציבור הנוסעים בדרך כתוצאה מנהיגותו הפרועה של הנאשם, מבלי שהוציא מעולם רישיון נהיגה, סיכון ממשי לשוטרים ופוטנציאל נזק גבוה. אמנם, לא ניתן להתעלם מטענתו של הנאשם, לפיה לא הצליח לעצור את הרכב בטרם התנגש בניידת (כך בכתב האישום המתוקן), אלא שהאחריות לנהיגה הפוזת ברכב רובצת כל כולה לפתחו של הנאשם, אשר היה לבצע את מעשיו מבלי שהוציא מעולם רישיון נהיגה, משמע, מלכתחילה פעל באופן פזיז ורשלני, והגדיל עשות עת ניסה להימלט בנהיגה פרועה ומהירה. אינני מקבל את טענת הנאשם כי נוצל על ידי אחרים. מדובר בהתארגנות משותפת של מספר גורמים שחברו לביצוע העבירות בצוותא, לכל אחד מהם תפקיד מוגדר. אם כבר, בית המשפט רואה בחומרה את התכנון המוקדם והמוקפד, והתחכום המתבטא בכך שעובר לביצוע הגניבה הצטייד הנאשם במפתח מתאים ובקוד סודי. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, מצאתי לקבוע מתחם ענישה בין 16-30 חודשי מאסר.

גזירת העונש המתאים לנאשם

5. לקולא: הנאשם צעיר (בן 21 במועד ביצוע העבירות), נעדר הרשעות קודמות, הודה והורשע בכתב אישום מתוקן ובכך נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה וחסך מזמנם של בית המשפט, הצדדים והעדים. כן התחשבתי בכך שהנאשם נתון במעצר מאז האירוע. לחומרא: אין מדובר בשווה בלתי חוקי שנכנס לישראל כדי לשבור שָׁבֶר, לפרנס את משפחתו מעבודה. עסקינן במי שתכנן בצוותא עם אחרים להיכנס לישראל בניגוד לחוק כדי לגנוב רכב ולהעבירו לשטחים, קרי, לקח חלק בתוכנית עבריינית מרובת משתתפים, תוך התעלמות מוחלטת מהחוק, מזכויות הקניין של הפרט ומהסיכון שעשוי להיגרם כתוצאה ממעשיו, סיכון שהתממש בחלקו בהתנגשות בין הרכב הגנוב בו נהג הנאשם לבין הניידת שבתוכה השוטרים, כשאך בדרך נס לא נגרמו פגיעות בנפש.

עתירת המאשימה למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם ראויה ומתונה, בעיקר על רקע גילו הצעיר והיעדר הרשעות קודמות, ומנגד סבורני כי בהינתן העובדה שעבירות גניבת רכב בכלל וגניבות מתוכננות ומתוככמות בפרט מהוות מזה שנים רבות "מכת מדינה", ראוי לשקול בקביעת העונש בתוך המתחם גם את הצורך בהרתעת הרבים (סעיף 40 לחוק העונשין), וראו בהקשר זה (ובשינויים המתאימים) ע"פ 1509/20 מדינת ישראל נ' נבארי (2.7.20 פס' 13). מדובר בנאשם צעיר, אך הואיל ומדובר בעבירה שבוצעה ממניע כספי, לא ניתן להימנע מהשתת קנס, ובנוסף

פיצוי לבעל הרכב בגין הנזקים שנגרמו לו, לרבות עוגמת נפש (בין אם הרכב היה מבוטח, אם לאו). כן מצאתי לפסול את הנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה (סעיף 413ב לחוק העונשין). דומה שרכיב זה נשכח מהמאשימה במהלך הטיעונים לעונש, אך לא ניתן להתעלם הימנו, בפרט לנוכח השילוב שבין גניבת הרכב לבין הנהיגה הפזיזה והרשלנית של הנאשם, והסיכון שגרם לסובבים אותו.

6. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל אשר ימנו מיום מעצרו של הנאשם - 29.12.19.

ב. 6 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות רכוש מסוג פשע, עבירות על פרק יא' סימן ה' 1 לחוק העונשין, קשירת קשר לפשע או נהיגה פוזתת של רכב, או ניסיון לבצע עבירות אלו.

3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירות כניסה או שהיה בישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון נהיגה או נהיגה בפסילה.

ג. פיצויים בסך 3,000 ש"ח אשר ישולמו למתלונן (עד תביעה מס' 20). הפיצויים ישולמו בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.20 ובכל 1 בחודש. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיידי.

ד. קנס בסך 2,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשני תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.11.20. ובכל 1 בחודש. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ה. כל סכום שיופקד על ידי הנאשם יזקף ראשית לטובת הפיצויים.

ו. אני פוסל את הנאשם מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים. הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה, והוא פטור מהפקדת תצהיר.

ז. הנאשם יפסל מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים, ואולם הנאשם לא ישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר עבירה של נהיגה ללא רישיון או נהיגה בפסילה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ג תמוז תש"פ, 05 יולי 2020, במעמד הצדדים.